

KRAJAN 2019

glasilo Krajevne skupnosti Regrča vas

*Krajanom in krajkankam KS Regrča vas želimo
lepe božične praznike in srečno v letu 2020.*

Spoštovane krajanke in krajani,

tudi letos smo skupaj pripravili različne dogodke, se potrudili, da bi bil naš vsakdan čim lepši. Odsev dogajanja v naši krajevni skupnosti predstavlja tudi vsakoletno glasilo **Krajan**, ki je pred vami.

V letu 2020 vam želimo veliko sreče, zdravja in lepih trenutkov, preživetih v krogu najdražjih.

NAGOVOR ŽUPANA

Drage krajanke in krajani Krajevne skupnosti Regrča vas,

decembrski dnevi so vedno priložnost za pregled najpomembnejših dogodkov preteklega leta. Sam se bom leta 2019 gotovo najbolj spominjal po petku, 10. maja. Dnevu, ko je uradno odprtje prenovljenega Glavnega trga združilo eno največjih množic Novomeščanov v zgodovini. Malo za šalo, malo zares bi lahko rekli, da sta enotnost in pozitivna energija vseh prisotnih tisto popoldne iz mestnega jedra pregnali tudi nevihte, ki so besnele po okoliških krajih.

Pri zaključku pomembnih in zahtevnih projektov si vsi vpleteni želijo potrditve, da vloženi trud ni bil zaman. Tisti petek je bila najboljša možna potrditev, da se spleča. Ne samo v Glavni trg. Spleča se vlagati v vse, kar dviguje kakovost življenja v naši občini. Na tej poti že peto

leto vztrajamo z jasno usmeritvijo, da je treba izkoristiti razvojne priložnosti in jih tudi ustvarjati.

O uspešnosti naših prizadevanj med drugim priča širok nabor zaključenih projektov, letošnja nagrada zlati kamen za razvojno najprodnorejšo občino v Sloveniji pa tudi ambiciozno zastavljen investicijski cikel, ki ga v naslednjih letih ne mislimo ustavljati. Priložnosti za nadaljnji napredek ne zmanjkujeta: prizadevanja za izboljšanje regionalnih povezav želimo v prihodnjih letih nadgraditi z novima mostovoma čez Krko (Ločna in Srebrniče) v sklopu tretje razvojne osi, Olimpijski center Novo mesto v Češči vasi bomo nadgradili s prvim pravim plavalnim bazenom pri nas, lotevamo pa se tudi zelo konkretnih projektov na področju stanovanjske politike.

Še naprej bomo skušali vsakodnevne opravke naših občanov lajšati s pametnim razvojem, ki temelji na trajnostni usmeritvi. Po Jantarnem in Štukljevem letu pa bo leto 2020 v znamenju obeleževanja 100. obletnice kulturno-umetniškega gibanja Novomeška pomlad, s katerim so naši znameniti ustvarjalci Anton Podbevšek, Miran Jarc in Božidar Jakac prav v Novem mestu zanetili narodno zavest Slovencev.

Posebej ponosen sem tudi na sodelovanje s krajevnimi skupnostmi, ki se je v zadnjih letih občutno okrepilo, zato z veseljem vsako leto povečujemo proračunsko postavko za projekte, ki jih izvajamo v sodelovanju z njimi. Verjamemo namreč, da je opolnomočenje

krajanov posamezne skupnosti prava pot. Omogoča namreč, da sami opredelite nekatere konkretne projekte, zanje namenite nekaj lastnih sredstev, preostanek pa pridobite prek našega javnega poziva.

V krajevni skupnosti Regrča vas je v načrtu izboljšanje prometne infrastrukture na ulici Ob težki vodi, kjer se bo ulica uredila z ukrepi za umiritev prometa z označitvijo pešceve površine, postavljen bo umiritveni otok za promet, uredeni bodo tudi avtobusno postajališče, javna razsvetljava, dve krožni križišči in vzpostavljena dodatna prometna signalizacija. Dolgoročno se bo stanje prometne infrastrukture na območju Regrče vasi in sosednjih krajevnih skupnosti Drska in Šmihel izboljšalo še z izgradnjo obvoznice Šmihel, za katero je občinski podrobni prostorski načrt v zaključni fazi, v nadaljevanju pa še z načrtovano južno zbirno cesto, ki bo razbremenila prometne tokove na tem območju.

Želim vam, da ste še naprej ponosni krajani Krajevne skupnosti Regrča vas in Novomeščani, aktivno vpeti v domače okolje in pogumno zazrti v izzive, ki prihajajo. Ob tem vam privoščim čim več prijetnih decembrskih trenutkov v dobri družbi, mirne božične praznike in uspešno leto 2020.

Gregor Macedoni,
župan Mestne občine Novo mesto

Krajan 2019

December 2019

Izdajatelj: KS Regrča vas, Regrča vas 101, Novo mesto

Predsednica: Mateja Rožič

Elektronska pošta: ksregrcavas@gmail.com

Ustanovitelj: Mestna občina Novo mesto

Naklada: 300 izvodov

Priprava in tisk: Tiskarna Vesel, Novo mesto

KRAJEVNA SKUPNOST REGRČA VAS IN NJENI ZAČETKI

Na pobudo 30-članskega iniciativnega odbora je mala primestna vas, ki se je borila s komunalno neurejenostjo, pred 42 leti na zboru krajanov sklenila, da se organizira v lastno krajevno skupnost. Ta odločitev je razburila nekatere uradnike v novomeški občini, ki so menili da Regrča vas kot samostojna krajevna skupnost nima nobene možnosti za življenje.

A krajanji so se strnili okrog svojega tedanjega vodstva in družbenopolitičnih organizacij, odločeni, da bodo sami odločali o svojem razvoju.

Vrstila so se leta dejavnosti, značilne za kraje, ki se prebijajo iz zaostalosti. To so bila leta velikih naporov, prepričevanj in občasnih preprirov. Prva velika delovna zmaga je bila asfaltirana cesta, ki je povezala vse tri dele vasi. Sledile so nove akcije, kot so kanalizacija, telefonija, asfaltiranje ceste, ki vodi do zaselka Sveti Rok, vodovod

pri Svetem Roku, dom krajanov itd. Te pridobitve so potrjevale pravilnost odločitev o ustanovitvi samostojne krajevne skupnosti.

Krajanji so številne akcije podprli s samoprispevki in prostovoljnimi delom, pri katerem so se v prvem obdobju še posebej izkazali mladinci s svojo delovno brigado Rok 77, ki se je po delavnosti uvrstila na 5. mesto v državi. Ob ustanovitvi krajevne skupnosti leta 1977 so se krajanji odločili, da bo praznik krajevne skupnosti 26. junij,

v spomin na prve Regrčane, ki so na ta dan odšli med partizane. Na ta dan se vsako leto spomnimo vseh tistih Regrčanov, ki so se borili za svobodo naših narodov kot udeleženci narodnoosvobodilne vojske, kot aktivisti ali kot ljudje, ki so na kakršen koli drug način pomagali v neenakopravni borbi. Spomenik pri Roku nam bo večni pomnik težkih, toda slavnih dni naše preteklosti.

Andrej Resman

14. SEPTEMBRA SMO IMELI DRUŽINSKI DAN

Ta dan smo se odpravili na izlet z avtobusom. Vsi smo ga komaj čakali. Zjutraj smo se zbrali na parkirišču nasproti Osnovne šole Šmihel, posedli v avtobus in se odpeljali. Šli smo na izlet na Gorenjsko. Starši so nam povedali, da gremo najprej do Planice, nato pa peš po ledeniški dolini do kočice v Tamarju. Vožnja je bila zelo dolga. Del poti je minil hitreje, saj sva pripravili in prebrali nekaj zanimivosti o Planici, izviru reke Nadiža, Tamarju in tudi nekaj o Julijskih Alpah. Potem smo imeli še zabaven kviz, v katerem je leva stran avtobusa tekmovala proti desni.

Vredno se je bilo voziti toliko časa, saj so bile stvari na cilju zelo zabavne. Šofer je parkiral avtobus v Planici. Ko smo izstopili, nas je Anžetova mami Simona presenetila z dvema škatlama slanih prigrizkov. Zelo smo se jih razveselili in jih hitro pospravili v nahrbtnike. Nekateri so v Planici prvič videli skakalnice, s katerih skačejo smučarski skakalci. Do Tamarja smo šli peš po urejeni makadamski poti. Pohod ni bil naporen in je hitro minil, saj smo si imeli veliko povedati. Najmlajše so starši tudi malo nosili in jih nagradili z mini nagradicami. V Tamarju smo se ustavili na pijači in malici, imeli smo krajši počitek. Nato smo se slikali pred planinskim domom. Odšli smo še do vznožja slapa Nadiža ter tam skakali po mokrih kamnih. Otroci smo zelo uživali.

Ko smo prišli nazaj do skakalnic, smo imeli čas, da si ogledamo še Red Bull-ov tek po velikanki. Po ogledu smo odšli na avtobus, ki nas je odpeljal v Kranjsko Goro do jezera Jasna. Jezero je bilo svetlo modre barve. Noge smo namočili tudi v potoku Belca, v katerem je bila voda ledeno mrzla. Ko smo zaključili z namakanjem nogic, nas je avtobus odpeljal še v gostilno v Lescah. Tam smo pojedli zaslužen kosilo. Otroci smo se še malo poigrali na igrališču. Utrujeni in polni kot sodčki smo se usedli na avtobus, ki nas je odpeljal domov. Na parkirišču smo se še enkrat pozdravili, se objeli in odšli vsak k sebi domov.

Neža N. in Miša R.

Fotografije: osebni arhiv

Intervju z Janijem Muhičem

»Vedno se je našel še en krožnik za nekoga pri mizi«

Jani Muhič je verjetno vsem najbolj znan kot voditeljski obraz informativne oddaje 24ur na POP TV, krajan Regrče vasi, vsaj nekateri, pa ga poznajo tudi kot soseda, sokrajana. A Jani Muhič je veliko več kot le voditelj, novinar ... Je človek, ki ga zgodbe ljudi, ki so v stiski, ki potrebujejo pomoč, kakršno koli že, niso pustile hladnega. In ni se ozrl stran, pač pa sočloveku pogledal v obraz in mu pomagal. In pomaga, sodeluje v različnih dobrodelnih projektih.

Glasilo Krajan predstavlja nekakšen povzetek dogajanja skozi leto v KS Regrča vas, v kateri živite tudi vi. Kako ocenjujete življenje v domačem mestu, nenazadnje že vrsto let delate v Ljubljani, a ostajate Novomeščan?

Novo mesto je vedno bilo in vedno bo moje mesto. Saj je marsikje lepo, a doma – to pa je tam, kjer imaš družino, prijatelje – je najlepše. Najlepša v Ljubljani je npr. tabla za Novo mesto. Čeprav Jankovič ves čas ponavlja, da je Ljubljana najlepše mesto na svetu, se pač moti. Kot se je še v maršičem. Šalo na stran ...

V Ljubljani delam že 19 let. Vedno se rad vračam domov. Takoj po službi. Sodelavci so že obupali nad menoj, ker nikoli ne ostanem na kakšni pijači po službi ... Nikoli nisem izgubil upanja, da bi iz Novega mesta nekoč pa le nastala metropola Dolenjske v vseh pomenih besede. Počasi se pa vendarle premika. Se ne? Končno ima mesto obnovljen Glavni trg, kakršnega si zasluži. Dolga leta, desetletja smo to pričakovali. Zdaj ga imamo. A to ni dovolj. Ne želim si, da bi mestno jedro postalo kot neka nova hiša, ki ni vseljiva. Glavni trg pripada vsem nam! Vsakemu. Zato ga ne smemo pustiti samevati. Že arhitekt Muhič si ga je tako zamislil ... v središču mesta je predvidel človeka. Ne enega, nebroj nas. Želim si, da mestno središče zadira s polnimi pljuči, da postane zbirališče, sprehajališče, stičišče vseh Novomeščanov in drugih. Res pa je, da bodo morali oblastniki krepko zavihati rokave ter meščanom in okoličanom tudi ponuditi roko, da bomo imeli po kaj iti tja. Ne samo na »kofe« pa nazaj domov. Šele potem bo Novo mesto s čudovito obnovljenim središčem počasi postajalo metropola. Gospodarska je prav gotovo. Glasbena tudi – dolenjski glasbeniki že dolga desetletja postavljajo smernice slovenski glasbi! Zdaj pa naprej ...

V domačem okolju pa tudi sicer ste zelo dejavni na humanitarnem področju. Veliko je družin,

posameznikov v Sloveniji, ki živijo pod pragom revščine. Preveč. Odločili ste se, da jim pomagate. Kaj odkrivате pri tem delu?

Uraden podatek – 280.000 ljudi v Sloveniji živi pod pragom tveganja revščine. Številka pač. Ampak vsaka številka ima ime in obraz. In to niso samo Nandeti in Esmeralde ... ti dobijo veliko pomoči države. Največ je Franck, Janezov, Marij ... in so tudi Gašperji, Nike, Mihci in Ančice ... Imena in obrazi, družine in zgodbe ... Saj že, če se sprehodite čez vas ... kako pa veste, kako kdo živi za zidovi, okni, ograjami ... morda kdaj kdo kaj »potračari« ... o kom ... a trač je eno, resnica je verjetno povsem druga. Stiske, o katerih ne govori nihče, ker ga je sram.

Stari starši in starši so mi dajali zgled že od otroštva naprej. Vedno se je našel še en krožnik za nekoga pri mizi. Pri nas sta stanovali dve starejši gospe, sorodnici, nič nista imeli, nikoli jima ni nihče rekel, da sta kar koli dolžni. Sta pa znali »pocrkljati« s piškotom, čajem, klepetom in dobro voljo. In mi pripovedovali zgodbe iz njunih otroških in najstniških let, ko je moj praded imel na Glavnem trgu pekarno. Tudi sami sta kdaj delali tam in mi pravili, da je praded vedno našel žemljo za vsakega berača. Ko so ga spraševali, zakaj njim kar deli žemlje, drugi pa jo morajo plačati, je menda rekel: »Ravnaj z drugim tako, kot bi želel, da on ravna s teboj. Tako se obnašaj in daj, če imaš. Kdo ve, kaj bo jutri. Bo tudi tebi dobra podarjena žemlja, veš?« Take zgodbe so se mi vtisnile v spomin. Tudi moj oče je ženici, odkar sem jo poznal, novomeški maskoti, verjetno se je večina še spomni – Lojzka ji je bilo ime – vsako nedeljo posebej pripravil krožnik nedeljskega kosila. Bila je do sekunde točna, natanko ob 13-ih, ko je v zvoniku začel biti zvon, je pozvonila. Na poseben način. Ni prosjačila, prišla je zamenjat. Če ne drugega, je prinesla pravkar odtrgan cvet travniške trobentice ali ivanjščico ... In potem to ostane v tebi ...

V Novem mestu je tudi po vaši zaslugi v okviru Lions kluba Novo mesto zaživel projekt Donirana hrana, ki se je dobro prijel. Celo tako, da ga zdaj širite tudi na sosednje občine. Kako pravzaprav deluje?

Nerad sem govoril o tem, a zdaj, ko je dobrodelni projekt Donirana hrana dobro utečen in se močno širi, povem – sem član Lions kluba Novo mesto, sicer enega od 57-ih v državi, vsi pa pripadajo svetovni dobrodelni organizaciji LionsInternational. To je največja svetovna dobrodelna organizacija prostovoljcev, delujemo v več delih sveta kot katera koli druga dobrodelna organizacija. V Novem mestu deluje 25 let in ves ta čas pomaga slepim in slabovidnim, invalidom vseh vrst, ljudem, ki jih tepe življenje z boleznijo ali hibo, ki se soočajo z neživljenjskimi stiskami. Za primer, fantu, ki mu je v srednji šoli nogometni gol padel na tilnik in je zato postal tetraplegik, doma pa se soočajo z brezposelnostjo, zdravstvenimi težavami, pomagajo mu kolikor lahko, a ga niso mogli peljati niti k zdravniku, ker so predalet, avta pa nimajo, smo kupili in priredili malo rabljen avtomobil, da lahko sebe ali bolno mamo odpelje vsaj k zdravniku. Veste, kaj je rekel, ko je izvedel, da mu bomo uresničili sanje? »Končno sem nazaj dobil noge, da ne bom samo pod jablano in na postelji. To so moje druge noge ...« Na dobrodelnih pohodih na Trško goro, vsako jesen ga imamo, zberemo sredstva za točno določen namen, družino, posameznika ... med drugim štipendiramo nekaj dijakov, socialno ogroženih pa tudi nadarjenih na šolskem centru. In pred skoraj štirimi leti smo se novomeški lionsi lotili velikega projekta. Zgled in izkušnje smo poslušali iz Celja in v Novem mestu začeli veliko dobrodelno akcijo Donirana hrana. Danes je zrasla do te mere, da se po nas zgledujejo drugi slovenski klubi. Akcija je po treh letih prerasla meje naše občine in se širi na še sedem sosednjih. Donirana hrana je hrana, ki zaradi ostre

zakonodaje mora s trgovskih polic in hladilnikov. Vsak dan mora vsaka trgovina določene izdelke umakniti. Zaradi rokov trajanja na določeni temperaturi in podobno. Ta hrana je odlična. Popolnoma neoporečna. Lahko bi jo kupil minuto preden jo morajo umakniti. In romala bi v predelavo za živalsko hrano ali kam drugam. Pa smo lionsi sklenili pogodbe o donacijah z vsakim trgovcem posebej, da bomo hrano prevzeli in jo brezplačno razdelili tistim, ki jo potrebujejo. Vsak večer se hrano po trgovskih centrih pobere, skladišči v hladilnikih, hladilnih šok komorah in podobno, naslednje jutro pa razdeli. Pa ne le to. Sklenili smo pogodbe z občinami, moram pohvaliti novomeško, brez pomisleka so pristopili in zagotavljajo prek razpisov denar za tri javne delavce, ki to hrano pobirajo in razdeljujejo. Zdaj pa tudi ostale občine za prihodnje leto zagotavljajo denar za še enega javnega delavca. Zato širim projekt. Na mesec je to približno 1000 paketov hrane – od mlečnih in pekovskih izdelkov, sadja in zelenjave, do suhih mesnin ali porcijske hrane iz toplote, kot npr. pečenke. Vse zapakirajo v trgovini, vse gre v nadzorovane in licencirane prostore, vse postopke je pregledala inšpekcija in nam pomagala zagotoviti ravnanje s hrano po vseh standardih.

Začetki pa verjetno niso bili najlažji, če vemo, da v Sloveniji ni najbolj lahkih poti, ko se lotevaš kakšnih projektov?

Ogromno birokratskega dela, sestankov za zagotavljanje sredstev na razpisih, za hladilnike, opremo, javne delavce ... Posvetovanja z nutricionisti, inšpektorji, strokovnjaki za standard HACCP, izobraževanja, prepričevanja za sodelovanje v projektu, za partnerstvo, saj nismo hoteli samo nekaj dati, tudi širše pomagati, tudi dati komu delo prek projekta javnih del. In se je splačalo vse to dati skozi. Največje zadovoljstvo pa mi je, ko dobim klic jaz ali kdo od javnih delavcev na projektu, ko člo-

vek sporoči, da se zahvaljuje, da je splezal iz težav in da naj namenimo pomoč drugemu. Donirana hrana niso dobrodne jasli za vedno, so premostitev in pomoč, da družine lažje splezajo iz težav ob boleznih, izgubi službe ... Imamo tudi veliko mladih družin, v katerih celo oba starša delata, a za minimalca, otroka pa rabita to in ono za šolo, šolo v naravi, izlete, za obleči, tu je še najemnina za stanovanje in zmanjka ... Da, mlade slovenske družine, v katerih oba starša pošteno delata, a s težavo rinejo iz meseca v mesec. In vse več je upokoencev, ovdovelih, s kmečkimi pokojninami in podobno ... Vsakega, ki ga vključimo v projekt Donirana hrana, obravnava posebna komisija, v kateri so tudi center za socialno delo, pa seveda Rdeči križ, Karitas, društvo upokoencev, ki tudi sami predlagajo prejemnike take pomoči. V treh letih in pol smo razdelili 63 ton hrane, ki bi sicer zaradi birokracije in ostrih pogojev romala v predelavo. Tako pa so jo dobili pomoči potrebni. In še štirim brezposelnim vsako leto zagotovimo delo. Ni lepšega.

Donirana hrana pa ni edini projekt, v katerem sodelujete. Širše znana, tudi zaradi medijske odmevnosti, saj ga podpira vaš delodajalec, je Veriga dobrih ljudi. Tudi tu gre za pomoč družinam v stiski ...

Vseslovenski dobrodelni program Veriga dobrih ljudi je to. Tukaj gre za pomoč slovenskim družinam v različnih stiskah. Zgodbe, s kakršnimi se srečujem po službeni plati, ti ne dajo spati. Veste, koliko ljudi sploh ne ve, kam naj se obrne. Ali so to družine, ki jim je bolezen vzela enega od staršev, otroci, tepeni vsak dan, oče, ki je kot porok jamčil sinu za kredit, zdaj ga plačuje sam, sin ga niti pogleda ne več ... Ljudje, ki ne vidijo več smisla na tem svetu ... Mislite, da vedo, kako jim lahko pomaga država? Država, ki je po ustavi socialna! Kaj jim pripada? Kako priti do odvetnika? Pravnega nasveta? Psihoterapevta? Ko so v stiski, potrebujejo pogovor, nasvet psihologa, pravnika, človeka, ki jim pomaga narediti načrt, da splezajo iz brezna, v katerega so bili pahnjeni. Uspelo mi je prepričati POP TV, da smo s 55.000 evri donacije ustanovili enotno pravno točko, v kateri strokovnjaki, prostovoljci vedo, kako pomagati, kaj svetovati ... Te dni sem zvečer govoril z Anito Ogulin, klicala me je ob 11-ih zvečer, ko je po celem dnevu šla na sprehod nabrat energijo, ki jo je razdelila med člane družine, ki so razmišljali o svojem koncu. Njen stavek – dva sem

prepričala danes, Jani, da si nista storila konca ... zdaj pa hodim ... rabim zrak ... lahko poklepetam s teboj o tem? - me je spravil v miselni vrtinec in sva klepetala ... več kot pol ure. Potem pa je rekla, zdaj sem pa že dobro. Spat bom šla. Morala sem nekomu povedati ... Zgodbe vsakega dne ... Podobne, a tako drugačne ... Skoraj 700 slovenskih družin je v enem letu dobilo pomoč – pogovor, oblačilo, hrano, plačano položnico ali samo nasvet, kakšen obrazec in kam ga odnesti, da je nekdo dobil pomoč. Vsakega, vsako družino obravnava več strokovnjakov, mnogi, ki so splezali, zdaj lahko pomagajo drugim. Da, tudi to je Slovenija.

Doma imate tri otroke, tri nadebudneže, ki odraščajo, ki iščejo vzore. A ste se zaradi njih odločili, da se pridružite vseslovenskemu projektu Bodi dober, bodi kul?

Še pred uradnim začetkom te akcije so me povabili na kavo, klepetali smo, kakšni so slovenski otroci, najstniki, kakšne zglede dajejo posamezniki, kakšne dajemo starši, kaj je treba narediti ... in klepet je prerasel ne le v projekt Bodi dober, bodi kul. Danes lahko govorimo kar o gibanju ... Vsi smo vzorniki. Nekateri zelo slabi, nekateri dobri, ali pa v nečem dobri, v drugem slabi ... Mulcem je lahko zgled ali vzor nek glasbenik, nek prostovoljec, podjetnik ... prvi zgled pa so mu starši. Saj ni treba non stop soliti pameti, neradi poslušajo. Kar živiš, bodo živeli. Dobili bodo vzorec. Ali ga bodo modificirali, če jim kaj na tebi ni všeč, ali še nadgradili v še boljšega, še odgovornejšega človeka, pa je njihova stvar, njihova življenjska pot in njihova odgovornost. Le dati jim moramo najboljše, kar premoremo. Ne govorim le o dobrinah ... govorim o odnosu. O pogledu v oči, nasmehu, prijaznem pozdravu, času – vzeti si minuto ali uro, o besedah prosim in hvala. In ja, tudi o – izvoli kozarec vode, soka ali piškot.

Sodeluje veliko znanih obrazov, ki so na različnih področjih vzor mladim. Kakšen vzor jim želite biti, predvsem svojim otrokom?

Rad bi, da bi se kdaj spomnili, tudi, ko me ne bo več, na lepe in dobre stvari ... On je pa to znal takole ... On je bil pa tak in tak ... Lahko tudi kdo reče, da sem znal - tako kot moj praded - dati zemljo tistemu, ki jo je potreboval ...

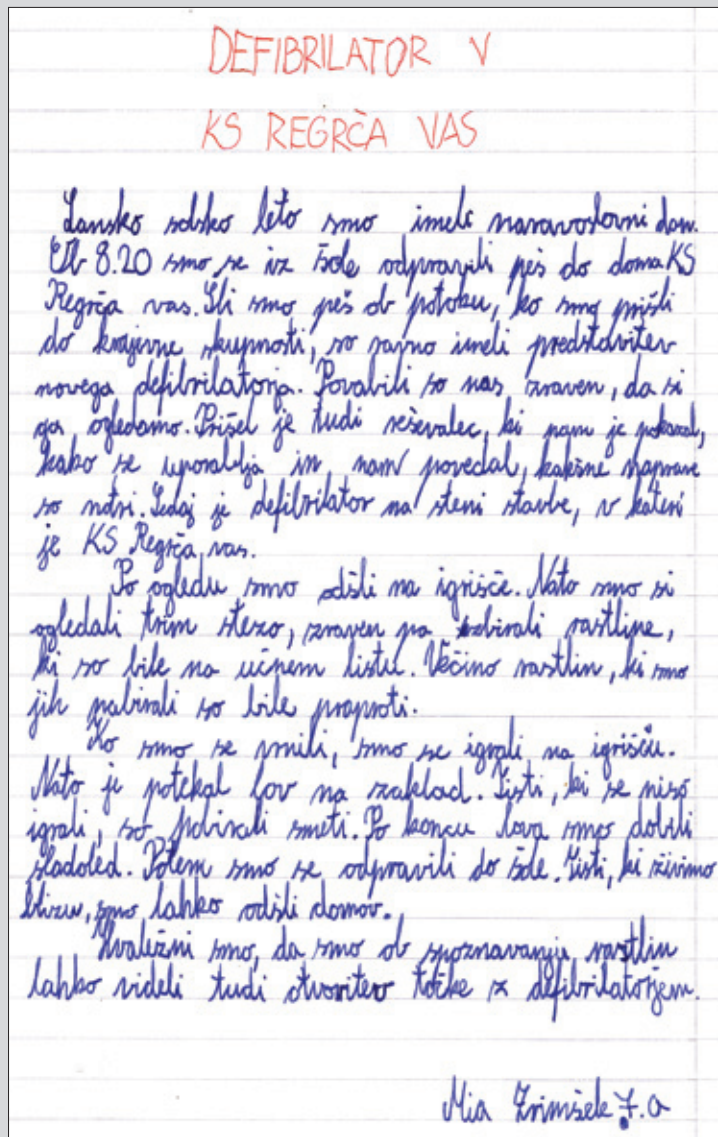
IGRE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Igre krajevnih skupnosti so vsakoletni dogodek, ki ga organizira Mestna občina Novo mesto v sodelovanju z eno od krajevnih skupnosti. Letos so te potekale v krajevni skupnosti Drska.

Igre so primerne za vse generacije, saj pokrivajo širok nabor športnih aktivnosti, kot so: nogomet, košarka, balinanje, pikado, odbojka, šah, badminton, tenis, vlečenje vrvi, streljanje z zračno puško itd. Nekaj disciplin je tudi otroških, tako da niti najmlajši niso prikrajšani. Za tiste, ki ne želijo tekmovati, pa je organiziran pohod. Letos je bil ta po Novem mestu. Program na igrah poteka skozi ves dan, včasih zaigra tudi kakšen ansambel. Tudi za pijačo in hrano je poskrbljeno. Vsakemu tekmovalcu/pohodniku običajno na igrah pripadajo obrok, pijača in tudi majica. Najboljšim se podeli pokal/medaljo.

Kot vsako leto smo se iger udeležili tudi krajanje Regrče vasi. Bilo nas je 32, kar je največ doslej, na igrah pa smo bili tudi razmeroma uspešni. Najuspešnejši so bili najmlajši, ki so prejeli nekaj priznanj. Nogometašem in košarkarjem pa je za kakšen pokal zmanjkalo nekaj sreče v izločilnih bojih. Najpomembnejše pa je, da smo se vsi udeleženci imeli dobro, tako da upam, da nas bo na prihodnjih igrah še več.

Vid Klemenčič

IZLET KS REGRČA VAS V KUMROVEC, KRAPINO IN TRAKOŠČAN

25. maja smo se odpeljali v Kumrovec, kjer so v nekdanji Jugoslaviji potekale številne prireditve, ljudje so praznovali dan mladosti. Letos se je tam zbralo več kot 10.000 ljudi, kar je največ doslej. Obiskovalci so prišli z vseh koncev Hrvaške, pa tudi iz Slovenije, med njimi pa smo bili tudi krajanji Regrče vasi, ki smo se udeležili tradicionalnega vsakoletnega izleta.

Iz Kumrovca smo se odpeljali v Krapino, kjer smo si ogledali muzej pračloveka. Gradili so ga enajst let, svoja vrata pa je za javnost odprl lani. Muzej, ki stoji v neposredni bližini znanega najdišča pračloveka, je multimedijsko in tehnološko opremljen. Razstavni prostor je razdeljen na dve etaži in se začne z veliko dvorano, ki je zamišljena kot bivališče. Tu smo si ogledali 16-minutni film, ki nam je približal življenje pračloveka. Naslednji muzejski prostor nas pripelje v čas, v leto 1899, ko so v šestih letih izkopavanja odkrili približno 3000 ostankov pračloveka, kar je nedvomno največja takšna zbirka na svetu. Glavni razstavni prostor muzeja pa predstavlja rekonstrukcijo krapinske naselbine pračloveka. Zelo domiselno je izpeljan prehod v prvo nadstropje v obliki spirale.

Naslednja znamenitost, ki smo si jo ogledali, je bil grad Trakoščan v hrvaškem Zagorju, zanimiv z notranjimi zbirkami in prelepo okolico.

Utrujeni in lačni smo odšli proti domu, na poti pa smo se ustavili še na dobrem poznem kosilu. Domov smo prispeli zadovoljni z lepimi spomini. Hvala organizatorjem za lep izlet.

DOGODKI DPS – PODRUŽNICE DOLENJSKA

Dolenjska podružnica Društva psoriatikov Slovenije (DPS) je v tem letu temeljito pristopila k pripravam na prednovoletno srečanje. Potekalo je decembra, ko smo se srečali člani vseh enajstih podružnic, ki delujejo po Sloveniji. Dejavnost člani se redno srečujemo na mesečnih srečanjih, ki potekajo vsak tretji petek v mesecu v domu krajanov Regrča vasi. Na zboru članov, ki je bil v marcu, smo predstavili okvirni načrt aktivnosti. Razdelili smo si nekatere naloge, sestavili šestčlanski operativni odbor in pozvali vse prisotne, da sodelujejo po svojih močeh. Veseli smo bili tudi udeležbe novega predsednika DPS Jana Korena. S svojo prisotnostjo

nam je dal vedeti, da je tudi dolenjska podružnica pomembna za delovanje celotnega društva. Pohvalil je številčno prisotnost članov, naše delovanje in podal svojo vizijo o nadaljnjem delovanju DPS. Poudaril je, da si želi odprte komunikacije med člani in dostopnost društva vsem bolnikom s

psoriaro in psoriatičnim artritisom, iskati nove načine, da društvo pomladimo, in predvsem delati v korist bolnika. Prisotni in aktivni člani si želijo še naprej rednih srečanj, saj menijo, da nam vsem manjka ravno sproščenih pogovorov med seboj. Člani se večkrat družimo tudi po dve uri in si izmenjamo izkušnje v boju z boleznijo. Mnogi povedo, da je to edini

del njihovega družabnega življenja, v katerem se počutijo enaki drugim. Pogovori se ne dotikajo vedno le psoriaro, ampak tudi vsakdanjega življenja, veseljih in žalostnih dogodkov in ravno to daje vrednost takemu načinu delovanja v podružnici. Zaradi velikih razdalj med člani, ko se srečanj redno udeležujejo ljudje, ki za to prevozijo tudi 120 km, bo podružnica še naprej delovala na tak način. Verjamem, da živa beseda med ljudmi gradi dobre odnose in prijetno počutje med člani.

Iskrena hvala krajanom Regrče vasi, ki nam nudite prostor, kjer se lahko sestajamo in morda vsaj malo pripomoremo k lažšanju tegob bolnikom z luskavico.

Vesna Vizlar,
vodja podružnice Dolenjska

REGRŠKE »ROŽICE«

Na pobudo medgeneracijskega društva Žarek iz Novega mesta smo tudi v naši krajevni skupnosti organizirali skupino za samopomoč za starejše ljudi, ki jo vodiva Branka in Darko.

Dobivamo se vsak torek ob 10. uri v domu KS Regrča vas. V času šolskih počitnic in ob večjih praznikih naj bi imeli prosto. Toda letos smo se tudi čez poletje neuradno dobivali na kavi v Baru Regrčan. Kdor je utegnil, je prišel po ustaljenem urniku.

Na pobudo članic smo letos uvedli enkrat mesečno malico v različnih lokalih v okolici Novega mesta in tako sedaj spoznavamo kulinarčno ponudbo. Če vas kaj v zvezi s tem zanima, se kar oglasite.

Letos smo izvedli 37 uradnih srečanj, od tega sedem na različnih lokacijah (na malici). Obravnavali smo različne teme v zvezi s prazniki, letnimi časi oz. dogodki doma in po svetu.

V novembru smo imeli drugo obletnico ustanovitve in uspešnega delovanja. To praznovanje pa smo združili kar z veseljem decembrom, v sklopu katerega smo tudi izdelovali voščilnice in adventne venčke.

Skupina je polna in šteje deset članov. Ti se srečanj udeležujejo po svojih zmožnostih in glede na počutje, tako da jih na srečanju še ni bilo vseh deset hkrati. Dve sta si vzeli nekaj odmora, a sta še vedno dobrodošli. Če bo zanimanje za tovrstno druženje večje, bomo ustanovili dodatno skupino.

Pripravlja pa se tudi novo izobraževanje za voditelje skupin za samopomoč in ob tej priložnosti vabimo vse zainteresirane k udeležbi.

Regrške »ROŽICE«

Lepo vas pozdravljamo in vam želimo vse lepo v letu 2020!

DELOVANJE KRAJEVNE ORGANIZACIJE RK REGRČA VAS

Tudi letos vam želimo predstaviti naše delo skozi vse leto. Enkrat mesečno delamo meritve krvnega pritiska, sladkorja in holesterola, vsako prvo sredo v mesecu, v zimskem času ob 17., v letnem pa ob 19. uri.

Tudi letos smo pripravili pogostitev starostnikov. Srečanje je potekalo v maju v Domu starejših občanov Šmihel, odziv pa je bil velik. Povratne informacije so bile zelo pozitivne, zato srečanje načrtujemo tudi prihodnje leto na istem kraju.

Sodelujemo z ostalimi KORK-i v naši občini. Pomagamo ljudem v stiski in vas obenem naprošamo, da nam o tem posredujete informacije. V začetku prihodnjega leta bomo pobirali članarino, ki je namenjena predvsem dobrobiti naših krajanov, 5 evrov na odraslega člana v družini. Na žalost vsako leto izgubimo kakšnega člana, a se nam pridružijo novi in vrzeli se tako zapolnijo. Izrekamo tudi dobrodošlico vsem novim sokrajanom, ki so v naši krajevni skupnosti našli nov dom. Posebna zahvala gre seveda vsem vam in krajevni skupnosti, ki ste nam pomagali, da smo vse to dobro izpeljali in želimo, da tako ostane tudi v prihodnje.

Vaš KORK

V letu, ki prihaja, vam želimo predvsem veliko zdravlja in sreče, predvsem pa strpnosti in veselih nasmejanih dni.

KOSTANJEV PIKNIK

Tik pred zimo nam narava ponuja obilo dobrot, med njimi je tudi kostanj, pravi jesenski plod, ki je hkrati eden od simbolov tega letnega časa. Prebivalci KS Regrča vas se zdaj že tradicionalno zberemo na kostanjevem pikniku, ki smo ga tudi letos organizirali pri domu krajanov, kjer se nas je zbralo lepo število. Za ljubitelje in ljubiteljice te dobrote in druženja je bil to prijeten jesenski dogodek. Na toplo petkovo popoldne se je ob domu krajanov širil mamljiv vonj po sladkem pečenem kostanju. V prijetnem vzdušju smo se posladkali z njim in poklepetali v dobri družbi. Manjkale niso niti sladke domače dobrote pridnih krajanek in dobra domača kapljica vaških vinogradnikov. Na igrišču je odmevalo živahno dogajanje otrok.

Lepo se je vsako leto srečati in v miru poklepetati, premlati dogodke iz preteklosti in morda skovati kakšne načrte za v prihodnje. Upam, da bomo to tradicijo ohranjali še naprej in da se prihodnjo jesen v še večjem številu ponovno srečamo.

TRADICIONALNO KRESOVANJE

Vsako leto se na našem kresu zbere lepo število ljudi iz naše in okoliških krajevnih skupnosti. Letos je bila zaradi slabega vremena udeležba nekoliko okrnjena, ampak najzvestejši so prišli tudi iz drugih krajevnih skupnosti. Druženje se je nadaljevalo pri domu KS Regrča vas s pogostitvijo in v prijetnem vzdušju.

Prvega maja zjutraj pa so nas prebudili Novomeška godba in mažoretke na tradicionalnem mestu v starem delu Regrče vasi.

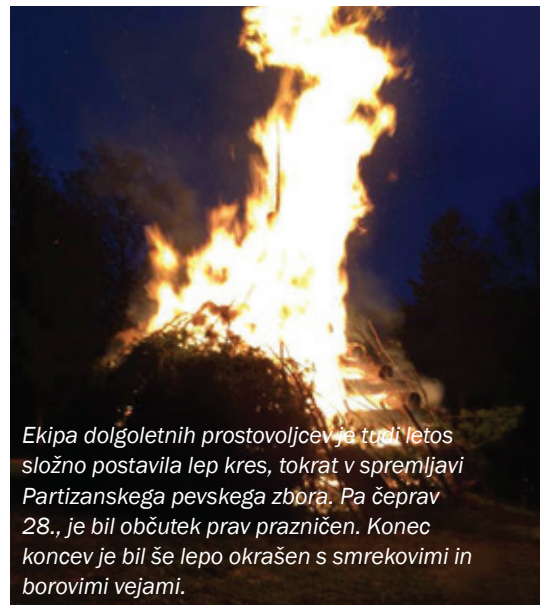
Na žalost nas je v letošnjem poletju zapustil dolgoletni član postavljalcev in pripravljalcev kresa Uroš

Šmajdek. V ekipi je bil od rane mladosti. Hvala ti, Uroš! Od njega smo se 23. avgusta simbolično poslovili s prižigom tabornega ognja na novem prostoru za piknike.

Darko Zupančič

Kres je tudi letos zagorel v vsej svoji lepoti.

Ekipa dolgoletnih prostovoljcev je tudi letos složno postavila lep kres, tokrat v sprempljavi Partizanskega pevskega zbora. Pa čeprav 28., je bil občutek prav prazničen. Konec koncev je bil še lepo okrašen s smrekovimi in borovimi vejami.

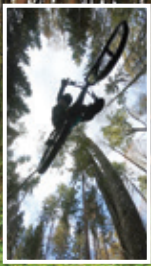
Piknik prostor

ČISTILNA AKCIJA 2019

Krajani KS Regrča vas smo tudi letos sodelovali v občinski čistilni akciji Očistimo sososko. Pri nas smo jo imeli 16. marca. Tokrat smo se osredotočili na okolico doma krajanov ter brežine ob potoku Težka voda, teren smo dodobra očistili, uredili zelene površine, nasuli pesek in podobno. Udeležba je bila številčna, od tega veliko mladih, družba odlična. Imeli smo se lepo.

Še enkrat hvala vsem.

REKREACIJSKI CENTER NA SVETEM ROKU IN SKILLPARK

Konec leta 2016 je bil na pobudo članov Rekreativnega kolesarskega društva Zverinice kot del Rekreatijskega centra na Svetem Roku osnovan učni spretnostni poligon za gorske kolesarje, tako imenovani skillpark, ki po izgradnji v letih 2017 in 2018 velja za enega najboljših v državi, saj omogoča rekreacijo in trening gorskim kolesarjem s širokim razponom nivoja znanja. Veliko truda je bilo vložena tudi v omejevanje prereznožitve smrekovega lubadarja in sanacijo mestoma ogoljenih površin s saditvijo in nego drevesnih vrst, ki so v tem gozdu primernejše kot smreka.

Letos se je v rekreacijskem centru na Svetem Roku v izvedbi krajevne skupnosti zgradilo trim stezo s petimi telovadnimi orodji. V skillparku poleg osnovnega vzdrževanja ni bilo kaj dosti narejenega, saj smo se člani Rekreativnega kolesarskega društva Zverinice posvetili izgradnji nove legalne gorske kolesarske enoslednice na Gorjancih, pa tudi podpis sporazuma o upravljanju skillparka, ki je osnova za sicer tesno sodelovanje s Krajevno skupnostjo Regrča vas, se je zavlekel v pozno jesen.

Rekreacijski center na Svetem Roku in skillpark kot njegov del sta ob upoštevanju pravil obnašanja prosto odprta za vse krajanje in ostale obiskovalce. Ker je varnost vseh obiskovalcev najbolj pomembna in je napačna raba poti v kolesarskem poligonu lahko nevarna, nameravamo v prihodnjem letu bolje označiti poti, namenjene kolesarjem in ostalim obiskovalcem (rekreativcem, sprehajalcem). V ta namen bo izdelana tudi informacijska tabla s karto urejenih poti in objektov ter pravili obnašanja, ki bo postavljena pri Baru Regrčan. V skillparku se bo dodelalo tudi nekatere že izdelane kolesarske poti in objekte, dodatno se bo naredilo novo kolesarsko enoslednico, primerno tudi za manj izkušene kolesarje. Treba pa bo izvesti tudi nego mladega gozda ...

Skratka, čaka nas dejavno leto in veselimo se obiska ter sodelovanja vseh zainteresiranih, tudi prebivalcev krajevne skupnosti Regrča vas.

Marjan Grah

DELO PGD ŠMIHEL V LETU 2019

Tudi letos smo bili šmihelski gasilci na področju gasilstva zelo uspešni in delovni; skrbeli smo za redno usposabljanje operativnih članov, mladine in otrok, sodelovali smo s prostovoljnimi organizacijami in društvi, krajevnimi skupnostmi, župnijo Šmihel, OŠ Šmihel in Drska, DSO Novo mesto ter ŠC Novo mesto (požarna straža).

Letos smo opravili 27 različnih intervencij, ki so zajemale:

- pomoč pri odpravljanju posledic naravnih nesreč-poplav in neurja po Novem mestu,
- požare v stanovanjskih hišah in blokih,
- požare zabožnikov,
- odstranjevanje osijih in sršenjih gnezd.

V oktobru - mesecu požarne varnosti - smo skupaj z GRC Novo mesto in drugimi prostovoljnimi društvi sodelovali na skupnih gasilskih vajah, sektorski vaji na Otočcu in ŠC Novo mesto. Obiskovali smo tudi šole in vrtnice, kjer smo predstavili naše delo.

Z ekipami pionirjev, mladincev, operativcev, pripravnikov, veteranov in veterank smo se udeleževali gasilskih tekmovanj, kviza gasilske mladine, dveh orientacijskih tekmovanj, na katerih smo dosegali lepe rezultate. Ekipa naših starejših članic-veterank se je vnovič uspešno uvrstila na državno tekmovanje, ki bo prihodnje leto.

V letu 2019 smo praznovali 90-letnico obstoja društva. V ta namen smo izdali tudi bilten in pripravili prireditev s kulturnim programom, paradu in prevzemom dveh novih vozil za gašenje požarov v naravi in za prevoz moštva, potrebe operative in ostalih, skupaj z opremo vrednih prek 100 000 evrov. Večji del stroškov nabave smo pokrili iz lastnih sredstev, s sponzorji in z donatorji, s sredstvi občinskega gasilskega poveljstva in tudi prispevki vas, občanov. Lahko pa se pohvalimo tudi, da smo veliko postorili v gasilskem domu in okolici - obnovili smo kletne prostore, orodjarno, garažna vrata in parkirišča z okolico. Pred decembrom pa smo pripravili tudi koledarje, s katerimi bomo kaj kmalu potrkali na vaša vrata.

Ob koncu leta se zahvaljujemo gasilcem in dobrim ljudem, ki nam kakor koli pomagata in nas podpirata pri našem delu. Zahvaljujemo se tudi vsem krajanom, organizacijam, ustanovam, ki ste s svojim donatorstvom, denarnimi prispevki in delom pomagali, da društvo še naprej uspešno deluje.

Upravni odbor PGD Šmihel

Ob koncu leta vam šmihelski gasilci in gasilke želimo zdravo, zadovoljno, uspešno in predvsem varno leto 2020!

UREJANJE JAVNIH POVRŠIN

Javne površine imajo zelo pomembno vlogo pri ustvarjanju podobe urejenosti nekega urbanega okolja in tudi pri prepoznavanju mesta nasploh. Pri tem pa ne gre zgolj za vizualno podobo, javni prostor zelo vpliva tudi na socialni odnos med ljudmi, ki se tu povezujejo. Na javnem prostoru se ljudje lahko samo bežno srečujejo, lahko preživljajo prosti čas, se športno udeležujejo, doživljajo kulturne dogodke. Na nek način z druženjem na javnem prostoru gradimo medsebojni odnos, lahko rečemo tudi, da se učimo živeti skupaj.

Kakšen izreden pomen imata čistoča in urejenost javnih površin, smo se še kako zavedali v novomeški komunali, ko smo to dejavnost pred dvema letoma prevzeli v izvajanje. Sredi lanskega poletja smo v celoti prevzeli vzdrževanje t. i. utrjenih površin, lani poleti pa smo po poteku koncesije dotedanjemu izvajalcu prevzeli tudi urejanje zelenih površin. Nekateri se verjetno še spomnijo, da je Komunala Novo mesto pred mnogimi leti to dejavnost že izvajala, nekaj nas je tudi v podjetju s temi izkušnjami iz preteklosti, ki pa jih je bilo treba obnoviti. Sicer je mogoče precej graditi na teh izkušnjah, vendar se je mesto v vseh teh letih zelo razširilo in spremenilo.

V teh prvih dveh letih smo bili precej orientirani v vzdrževanje dreves, saj se je izkazalo, da so bila ta v zadnjih nekaj letih premalo vzdrževana. V tem obdobju smo bili priča nadpovprečnemu številu vremenskih ujm, ki so na drevju povzročala precejšnjo škodo. Seveda še tako popolno vzdrževanje ne jamči, da jim ta neurja ne pridejo do živega, je pa škoda zagotovo manjša.

Urejanje zelenic in gredic pa zahteva

dnevno oskrbo in vzdrževanje. Novo mesto velja za eno bolj zelenih mest, saj je samo na območju, vključenem v program vzdrževanja, ki ga izvajamo v Komunali Novo mesto, več kot 30 hektarov površin. Največji del teh površin spada ravno v t. i. prvo oskrbovalno cono, v kateri je določena največja pogostost košnje in ostalih opravil.

Verjamemo, da številke pri takšnih opravilih niso najbolj zanimive, pa vendar nas mimoidoči občani, ko urejamo gredice, zelo pogosto sprašujejo, koliko cvetja letno zasadimo. V obeh zasaditvah, spomladi in jeseni, je zasajenih več kot 15.000 cvetlic. V tej zadnji jesenski zasaditvi smo izbrali nekoliko drugačno vrsto cvetlic in po številnih odzivih sodeč je ta sprememba mnogim všeč.

Na območju vaše krajevne skupnosti pa smo letos obnovili lesene podnice mostu čez Težko vodo ter uredili odvodnjavanje na makadamski poti, ki vodi do tega mostu.

*Simon Štukelj,
vodja sektorja splošna komunala*

Tudi letošnje leto je bilo zelo razgibano – različni dogodki, pridobitve, druženja so zaznamovali življenje v naši krajevni skupnosti. Na prvi in zadnji strani vam tako predstavljamo nekaj utrinkov življenja v Regrči vasi.

